

Prof. Dr. Johannes Matthias Schrant (1783-1866)

Schrant, Prof. Dr. Johannes Matthias, priester, letterkundige, hoogleraar, geb. Amsterdam 24 maart 1783, ged. Amsterdam (Kerk Stadhuis van Hoorn) 24 maart 1783 (RK), bezocht het gymnasium en het athenaeum illustre te Amsterdam en het groot-seminarie te Warmond, tot priester gewijd 1806, als kapelaan te Amsterdam toegevoegd aan de kerk “De Pool”, aangesteld tot pastoor te Bovenkarspel bij Enkhuizen 1811. Na zes jarigen kerkdienst, werd hem de leerstoel van vaderlandse taal- en letterkunde aan de Universiteit van Gent aangeboden. Behalve het academisch onderwijs, zag hij zich sedert 1824 bovendien belast met het lidmaatschap en secretariaat van de provinciale commissie tot regeling van het lager onderwijs in Oost-Vlaanderen. Na twaalf jaren het professoraat bekleed te hebben dreef de Belgische opstand hem in 1830 naar het noorden te vertrekken. Na een verblijf van een half jaar in Den Haag werd hij op 14 maart 1831 benoemd tot hoogleraar Bespiegelende Wijsbegeerte en Letteren aan de Leidse Universiteit, hoogleraar in Vaderlandse geschiedenis 1843, rector magnificus 1843, hoogleraar in de Vaderlandse Taal, Letteren en Geschiedenis, benevens Welsprekendheid 1845, emeritus 1862, ridder in de Nederlandse Leeuw, ongehuwd, sinds 1862 blind, overl. op zijn buitenverblijf ‘Vreewijk’ te Zoeterwoude 5 april 1866, zoon van Rudolph(us) Schrant, schrijnwerker, en Joanna Stapper.

Lit.:

- Album Scholasticum Academiae Lugduno-Batavae 1575-1940, blz. 137.
- Leidse Herenboekjes.
- Nieuw Nederlandsch Biografisch Woordenboek, deel 9, blz. 1003.
- Biografisch Woordenboek der Nederlanden, deel 17-1, blz. 480.
- Biografisch Woordenboek van Nederland: 1780-1830.

Afbeelding:

- Museum De Lakenhal S 294

Vervaardiger:

- Jan Baptist Lodewijk Maes (1821)